

Kvast-Johannas kvällsmonolog - verser 1 - 4

En dag skall jag vandra på gator av guld
i kläder så vita och fina
befriad från trycket av synd och skuld
och av skammens ihärdiga pina.

Och blygt skall jag stanna vid frälsarens tron
och sjunga en sång till hans ära.
Och milt skall han fråga om åren på mon
och de bördor jag ensam fick bära.

Och när jag förtalt hur jag svalt och jag led,
medan ångesten skavde min panna
ska han smeka mig varsamt och viska: bered
dej för evigt här uppe att stanna.

Och då ska jag känna en underbar frid
och glömma var stund då jag dignat.
Och säll ska jag leva i tidernas tid
med honom som ömt mig välsignat.